

lyse midler til folkeoplysningsprocessen i Baltikum.

Jeg går lidt tilbage til kulturområdet, fordi jeg har lyst til at nævne et par af kritikpunkterne. Forslaget bærer præg af at være blevet til uden dialog med de kunstfaglige miljøer i Norden, og det bevirker, at både de grundlæggende forudsætninger bag forslaget og dets anbefalinger og prioriteringer kun i ringe grad, kun i ringe omfang afspejler kunstlivets ønsker og behov.

Forslaget reducerer armslængden i den nordiske kunststøtte; der er ikke længere sikkerhed for, at det nordiske kunst- og kultursamarbejde er forankret i den fornødne faglighed og kunstneriske kvalitet. Forslaget gør det i praksis umuligt at finde finansiering af længerevarende og kontinuerlige samarbejder på tværs af de nordiske landes nationale kunstneriske miljøer, og forslaget bevirker, at der ikke længere findes permanente kunstfaglige råd og komiteer, der kan tage ansvaret for det fortløbende samarbejde, opsamle erfaringer og viden eller medvirke til at definere langsigtede målsætninger.

Derfor vil jeg stærkt anbefale Nordisk Ministerråd og ministeren for nordiske anliggender Connie Hedegaard, at Ministerrådet går i dialog med Nordisk Råd og kulturlivet i de nordiske lande, så vi sammen kan lave den tiltrængte omstrukturering, der skal ske på kulturområdet. Jeg vil stærkt anbefale ministeren at arbejde for, at ingen forhastede beslutninger tages, så kulturområdet får presset ordninger ned over sig, som får ting til at gå i stå i stedet for det ønskelige: at få ting til at ske.

Kl. 19.20

Jeg ser helst en udsættelse, men alternativet til udsættelse af beslutningen på kulturområdet kunne være, at ministeren nedsætter en følgegruppe. Den skulle i så fald indberette til ministeren, hvordan den nye struktur fungerer, og ministeren skulle i så fald forpligte sig til at ændre vilkårene for det, der ikke fungerer efter hensigten.

Med de forbehold, jeg her har nævnt, er vi dog i Det Radikale Venstre positive over for redegørelsen, da den står for en bedre prioritering af opgaverne og sandsynligvis vil føre til mere dynamik i det nordiske samarbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det, jeg hørte fru Bente Dahl sige på De Radikales vegne, svarer meget godt til det, jeg hører fra

andre kolleger i Nordisk Råd, også kolleger, der sidder i Kulturudvalget, hvad jeg ikke selv gør.

Derfor er jeg egentlig lidt forundret over, at den redegørelse, vi har fået, på lige nøjagtig dette punkt taler om, at formandskabsprogrammet på kulturområdet har fået en positiv modtagelse, og at man senere i redegørelsen – som jeg tror må være skrevetovre hos kulturministeren og ikke hos samarbejdsministeren; det er helt fair, men man roser jo gerne sig selv, når man får lejlighed til det, og jeg tror, det er sket i dette tilfælde – siger, at den nuværende kultur har mangel på synlighed, ingen dynamik, fastlåste budgetter, forældede strukturer og ringe mulighed for fremadrettet policy-tænkning fra ministrenes side. Er problemet ikke, at man trækker det for tæt ind til ministrene, og at armslængdeprincippet er i gang med eller risikerer at forsvinde på en række centrale områder?

Jeg hørte den radikale ordfører sige, at man gerne ser, at vi får lidt bedre tid til at diskutere spørgsmålet. Der er sikkert behov for nogle ændringer, men det er også vigtigt, at vi får dem diskuteret, så det ikke bliver ministrene, der skal sidde og bruge Nordisk Råd-midlerne til at styre kulturpolitikken på nordisk plan.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

I Kulturudvalget i Nordisk Råd har vi diskuteret spørgsmålet meget, og vi har lavet en henstilling til Ministerrådet om at tage punkterne op på en positiv måde. Men det fremgår ikke af redegørelsen.

Som jeg startede med at sige, er der behov for reformer. Men jeg synes også, og her har jeg Kulturudvalget i Nordisk Råd bag mig i bred enighed, at det går for hurtigt. Vi er nødt til at gå i dybden, der er mange uafklarede punkter, som vi behøver mere tid til at få afklaret for at finde de rigtige løsninger. Jeg siger ikke, at der ikke skal findes løsninger, som er anderledes, men det skal ikke køre videre, som det kører i dag. Det er vi alle sammen enige om.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen så forstår jeg, at det signal, vi skal sende til vores samarbejdsminister, er, at tidspunktet for at konkludere ikke er om 14 dage, når vi mødes til sessionen i Island; at der er villighed til forandring, både i Kulturudvalget og hos alle os andre; at der også er behov for forandring, men også behov for, at vi giver os tid til en ordentlig